

Ålsgårde, 2. december 2008

Folketingets Retsudvalg

Vedr.: Orientering om en problematisk afgørelse i forhold til Retsplejeloven.

Formålet med denne henvendelse er at henlede udvalgets opmærksomhed på en domstolsafgørelse, som efter det for mig oplyste er enestående, og hvis rigtighed en række fremtrædende jurister betvivler. Afgørelsen er endelig, hvorfor jeg ikke henvender mig til udvalget som part i sagen.

Jeg henvender mig til udvalget som borger, for om muligt at udvirke, at afgørelsen ikke ukommenteret kommer til at danne praksis, og dermed kommer til at forhindre, at lovgivernes hensigt med Retsplejelovens § 150 og § 1009, henholdsvis om dommers pligter som leder af rettens forhandlinger og om omkostningsfordeling mellem flere skyldige parter, kommer til udtryk i fremtidige lignende domme.

I RPL § 150 pålægges dommeren, at så vidt muligt at fjerne, hvad der til unytte trækker forhandlingerne i langdrag, og at slutte forhandlingernes enkelte dele, når retsformanden anser det foreliggende emne tilstrækkeligt behandlet.

Af RPL § 1009 fremgår det, at, når flere tiltalte dømmes som meddelagtige i den samme handling pålægger retten de enkelte deltagere at udrede en i forhold til graden af deres deltagelse bestemt andel af omkostningerne.

Sagen: I forbindelse med stillingen som direktør i it-virksomheden eHuset A/S blev jeg dømt i en straffesag om økonomisk kriminalitet sammen med to meddirektører (Ballerup Ret, 31. januar 2006 – S 3 – 1970/04). Retten ikendte mig en betinget fængselsstraf på 3 mdr. og mine direktionskolleger henholdsvis 4 og 6 mdr.. Retten afgjorde fordelingen af omkostningerne med henholdsvis 500.000 kr. til mig og 350.000 kr. til hver af de to øvrige, hvilket er i direkte modstrid med § 1009, som stipulerer en fordeling proportional med skyldsandelen. Eftersom min andel af skylden blev udmøntet til 3 mdr., svarende til en skyldsandel på 23 %, skulle min omkostningsandel ligeledes have været 23% af 1,2 mio kr, eller 276.000 kr..

Jeg kærede denne omkostningsafgørelse til Landsretten (11. afd. kære nr. S-690-06). Over for Landsretten motiverede byretsdommeren omkostningsafgørelsen i henseende til mig, efter at have påpeget, at min advokat ønskede at føre dobbelt så mange vidner i Ballerup Ret som anklagemyndigheden, med ”at differentieringen af omkostningerne har baggrund i, at sagen efter rettens opfattelse ikke ville have fået et væsentligt andet resultat, såfremt afgørelsen var truffet alene på grundlag af anklagemyndighedens bevisførelse”. Her forsømmer dommeren således sin pligt til at begrænse retsforhandlingen til det for beviset nødvendige ressourceforbrug.

Eftersom hverken jeg selv eller second-opinion advokater kunne indse afgørelsens rigtighed i forhold til Retsplejeloven, besluttede vi at søge proces ved Højesteret. Min advokat overså fristen for ansøgning, hvorefter advokatfirmaet betalte mig en kompensation på kr. 200.000 kr..

Hermed blev jeg stillet tilnærmelsesvist adækvat RPL § 1009, og man kan sige, at jeg dermed kunne lade sagen ligge.

Jeg besluttede imidlertid selv at føre en sag for, med henvisning til RPL § 48/49, at få domstolenes erkendelse af, at her havde en dommer krænket mig ved at begrunde omkostningsafgørelsen i modstrid med dommerens pligter som retsformand i henhold til RPL § 150, hvorved jeg i forhold til RPL § 1009, til trods for forskellen i strafudmålingen, er kommet til at fremstå som en slags hovedskyldig.

Jeg anerkendte eksplicit afgørelsens endelighed, men procederede for at opnå tilkendegivelse fra rette instans om afgørelsens retsstridighed over for dommeren.

Sagen har indtil i år verseret ved Østre Landsret, Den Særlige Klageret og endelig Højesteret (nr. 463/2007). Her holder man sig til, at afgørelsen er endelig, hvorfor man ikke vil bedømme den – efter princippet, at en endelig domstolsafgørelse ikke samtidig kan være urigtig.

--- 000 ---

På baggrund af ovennævnte redegørelse om sagen, har jeg modtaget følgende kommentarer:

- Professor dr.jur Mads Bryde Andersen, KU, vil som redaktør gerne optage en videnskabelig artikel i Ugeskrift for Retsvæsen om problemet
- Professor dr. jur Eva Smith, KU, ville gerne studere sagen med henblik på en retsvidenskabelig bearbejdning, men kan ikke finde tid til det.
- Professor lic.jur. Gorm Toftegaard Nielsen, AU, kan se pointen, men er inhabil, da han sidder i Den Særlige Klageret
- Professor Lars Bo Langsted, AAU, finder problemet interessant og stort set ubehandlet i den juridiske litteratur, men han har ikke tid.
- Professor emeritus Vagn Greve, CBS, finder at problemet fortjener bearbejdelse, men kan ikke påtage sig yderligere opgaver.

Af hensyn til den videnskabelige redelighed kan jeg ikke incitere disse travle mennesker til at studere problemet, og af samme grund er jeg afskåret fra selv at publicere en bearbejdelse af emnet.

Jeg opfordrer derfor udvalget til at foranledige en retsvidenskabelig behandling af dette problem, hvorved ovennævnte afgørelse med al sandsynlighed vil blive kommenteret således, at lovgivernes hensigt med § 150 og § 1009 vil komme til udtryk i fremtidige lignende sager.

Med venlig hilsen

Kurt Wamberg Rasmussen
Odinshøjvej 18
3140 Ålsgårde